

غڻيايي لارښوونې:

له جگړې وروسته خپل ټاټوبی پرېښودل زموږ له پاره کله کله خورا خپه کونکی وي، ځکه موږ بايد ټول هغه څه شا ته پرېږدو چې ورسره بلد وو. په دې کې زموږ د عزيزانو، ټولني، خلکو او کلتوري اړيکو له لاسه ورکول هم شامل دي. سره له دې چې موږ جنګ تجربه کړی دی او يو بل هېواد ته رسېدل ښايي د آرامښت او فزيکي خونديتوب يو ستر احساس راکړي.

د آرامښت او خونديتوب حس ښايي يو څو ورځې، څو اونۍ او يا تر دې ډېر زيات وپايي، مگر ښايي موږ همدارنگه له ډېرو عملي او نورو ستونزو سره مخ شو. ښايي دا ستونزې د ځينو له پاره د ژبې، کور، پيسو گټلو، د کار يا دندې په موندلو، په ښوونځي کې د ماشومانو په شاملولو، د بانکي حساب په جوړولو، له عامه ترانسپورت څخه په گټي اخيستنې او نورو خدمتونو لکه د کورنۍ ډاکټر او روغڼيايي پاملرنې په نورو ډولونو کې وي.

دا ټول فعاليتونه وخت نيسي او يو ډول ستونزمن دی، ځکه له يوه نوي ژوند او نوي هېواد سره چې جلا کلتور، جلا اصول او رواجونه لري، عادت او سازگاري کول وخت نيسي. کله چې موږ د خپلو ځانونو له پاره د يوه نوي ژوند جوړولو هڅې کوو، ښايي دا زموږ له پاره سرېداله کونکي شي او هڅې مو پایله ورنکړي. همدارنگه دا کار ښايي زموږ له پاره ناهيلي کونکي هم وي، ځکه کېدای شي دا کار زموږ له پاره هومره آسانه نه وي چې موږ يې هيله لرله.

کله چې موږ ځای پر ځای کېدل پيل وکړو او پر هغو عملي توپونو پوه شو، نو موږ ته نور خپګان او اندېښنې هم پيدا شي، ځکه کله چې موږ د خونديتوب احساس کوو، زموږ ماغزه او سوچونه نور هم پر هغو سختو تجربو متمرکز کېږي چې موږ ترې تېښتېدلي يو. د فزيکي خونديتوب احساس زموږ ټولې هغه اندېښنې نشي لرې کولای چې موږ يې د خپلو پاتې عزيزانو په اړه لرو، يا له دې امله اندېښمن يو چې زموږ په هېواد کې به څه پېښېږي او يا مو هغه څه ځوروي چې زغملې مو دي. هغه کسان چې د وېرې احساس لري، ښايي دغه وېره له هغوی سره د تل له پاره پاتې شي، ان کله چې هغوی په خوندي ځای کې هم وي.

نو له دې امله دا ډېره اړينه ده چې هڅه وکړو؛ پر خپلو ځانونو هر څومره چې کولای شو مهربانه اوسو او د هغه څه په اړه فکر وکړو چې ښايي موږ په راتلونکو څو اوښو او مياشتو کې د هغې اټکل وکړو او ورته اړتيا لرو، ځکه موږ د هغه څه په اړه چې بايد ترسره يې کړو خپه او خواشيني کېږو.

لاندي د هغو شيانو يو څو بېلگې دي چې بنايي مور يې تجربه كړو:

- دا ډېره عامه ده چې كله مور خپل عزيزان پرېږدو نو ځان پر دې كار پر گڼو او يا كله چې مور د خونديتوب احساس كوو مگر نور را نه په كور كې پاتې كېږي او يا بنايي هلته نه وي، نو په دې صورت كې هم خپل ځان پر گڼو. كله چې مور ځان پر گڼو دا ډېره ستونزمنه ده چې په داسې يوه حالت كې مور د خپل د خونديتابه له حس څخه خوند واخلو.
- همدارنگه دا هم عام دی چې پر ځان او نورو د پشېمانۍ احساس كوو او غوسه كېږو چې د حالاتو په بدلون كې يې ډېر څه ترسره كړي وي.
- همدارنگه دا هم ډېره عامه ده چې پر خپل ځان نيوکه كوو او په هغه وخت كې مو چې كوم كار په ډېره سمه توگه هم ترسره كړی وي هغه له پامه غورځوو.
- ځينې وختونه هغه زيانموندنې يا سختې تجربې كولاى شي زموږ د فكر كولو او تمرکز په وړتيا اغېز پرېباسي، دا چې مور د خپل ځان او نړۍ په اړه څه ډول احساس لرو او څه فكر كوو پر دې هم اغېز كوي.
- دا عام دی چې مور به په خپل وجود كې فزيكي بدلونونه او دردونه احساس كړو، ځكه چې مور سترس يا خپگان تجربه كړی دی. همدارنگه دا هم بايد په ياد ولرو چې كله مور خپه يا اندېښمن يو نو مور به په خپل وجود كې فزيكي بدلونونه او دردونه هم حس كوو لكه د سر درد او د معدې نا آرامي.
- كېدای شي زموږ د خوراك او ویده كيدو عادتونه اغېزمن شي.
- له نورو سره به زموږ اړيكي ستونزمنې وي. بنايي ځينې ونه غواړي چې يواځې وخت تېر كړي، له نورو سره اوسېدل غوره گڼي.
- د نورو له پاره كېدای شي، شور د خلكو گڼه گڼه او بيروبار خپه كوونكى وي، او بنايي هغوى له داسې ځاى څخه وځي او غوره گڼي چې يواځې پرېښودل شي.

پورته ټول شيان چې روښانه شول، دا د ډېرو سختو تجربو له پاره طبيعي غيرگونونه يا ځوابونه دي، او مهمه دا ده چې مور د دې له پاره زماني مقياس ونه ټاكو چې تر كله به دغه ډول متفاوت احساس لرو. ځينې وختونه دغه ډول غيرگونونه كابو كېدای شي او لاندي ځينې لارښوونې دي چې كولاى شي د هغوى په مديريت كې مرسته وكړي.

روغتيايي لارښوونې:

1. هڅه وکړئ د خپلې ورځې له پاره یو معمول پلان جوړ کړئ، دا کار له تاسو سره د وخت په تېرولو کې مرسته کولای شي – په دې توګه هڅه وکړئ د خپل ځان او کورنۍ له پاره ورځنۍ معمول پلان جوړ کړئ، له خپل استوګنځي څخه بهر د وخت تېرولو له پاره پلان جوړ کړئ، که څه هم د لنډې مودې له پاره وي.

2. هڅه وکړئ د خپل ورځنۍ پلان د یوې برخې په توګه د خواړو له پاره منظم وختونه وټاکئ.

3. هڅه وکړئ په منظم ډول خوب وکړئ – په ټاکلي وخت ویده شئ او په ټاکلي وخت را پورته شئ. له ویده کېدو څخه مخکې ډېر چای او یا قهوه مه څښئ.

4. له نورو کورنیو سره اړیکې نیول چې ځانونه په ورته حالاتو کې گوري هم کېدای شي مرسته درسه وکړي، همدارنګه د نورو ټولنو/مذهبنو له ډلو سره چې له تاسو سره ورته کلتور ولري او په ژبه یې بلد یاست.

5. بنسټګاره ده چې مور غواړو د خپل کور له حالاتو څخه خبر شو، مګر د خبرونو او ټولنیزو رسنیو لکه فیسبوک کنټر محدود کړئ، ځکه چې دا کار زموږ د لږ ډېر سټرس او خپګان لامل کېږي او مور په داسې یوه حالت کې اچوي چې د خپګان او بې وسۍ احساس وکړو. که تاسو خبرونه گورئ، نو هڅه وکړئ چې ځانگړي او باوري چینلونه وگورئ او هغه هم په محدود ډول په ورځ کې یو یا دوه ځلې. د شپې له ویده کېدو مخکې خبرونه مه گورئ.

6. که یې امکان وي، نو هڅه وکړئ چې د فزیکي تمرین له پاره ګټورې لارې چارې ومومئ، هڅه وکړئ د دې کار له پاره هلته نږدې کوم پارک او یا خلاصه خوندي فضا ومومئ.

پورته موارد کېدای شي ګټور وي، مګر ښايي مورې نورې مرستې ته هم اړتيا ولري، که چېرته:

- داسې احساس کوو چې نشو کولای خپل د خپګان احساسات کابو کړو، چې مور ورسره د ګنګستيا، ناروغۍ، تنفسي ستونزو، سردرد، د زړه ضربانونو، د خولې وچېدو او دوامدارو دردونو احساس کوو.
- سختې تجربې ښايي زموږ پر خوب له بېلا بېلو لارو اغېز وکړي، لکه په سختې ویده کېدل، کله کله وپېښېدل يا سهار له خپل معمول وخت څخه مخکې را پورته کېدل. خوب کول او آرام کول مهم دي، او که چېرته مور په کافي اندازه خوب ونکړو کېدای شي دا کار زموږ د تمرکز د کموالي، د انرژۍ د کمښت، د پارول کېدو او ناهیلې سبب شي او ښايي مور د خپل خوب د منظم کولو له پاره يو ځل بيا مرستې ته اړتيا ولرو.
- د سختيو له تجربه کولو څخه وروسته ښايي مور بد خوښه ووينو او که چېرته دا خوښه ډېر او تکراري شي، تل يو ډول وي او مور له خوښه را پورته کوي نو اړينه ده چې د مرستې ترلاسه کولو په لټه کې شو.
- ځينې منظرې او غږونه ښايي ځينې وخت مور ته هغه سختې تجربې را په زړه کړي – لکه د يو چا يا خلکو غږونه، په ټلويزيون او ټولنيزو رسنيو د ځينو شیانو کتل، نو دا چې مور چېرته يو او څه کوو، دغه فکرونه مور ته داسې احساس راکولای شي چې ګوندي مور يو ځل بيا په هماغه سخت حالت کې يو، ان که دا د لنډ مهال له پاره هم وي.
- دا ټول موارد زموږ پر اشتها اغېز کولای شي او نشو کولای له خپلو خواړو څخه خوند واخلو، سم خواړه نشو اخیستلای او د وزن په کمولو پيل کوو.
- مور ځينې وخت داسې احساس هم کولای شو چې ډېرې سختې مو تجربه کړې دي، او مور داسې يوه ټکي ته رسيدلې يو چې هڅو ته دوام ورکول نور له حده ډېر شوي دي او ژوند په کولو نه ارزې.

دا ټول احساسات او غیرګونه طبيعې دي او د درک وړ دي او د هغه څه له امله دي چې مور انگلستان ته تر راتګ وړاندې تجربه کړې دي. که پورتنې موارد له تاسو سره صدق کوي، نو پر هر چا باور کول مور ته دا احساس را کوي چې ګني يواځې يو. پورتنې موارد زموږ د هغو عزیزانو له پاره هم د پلي کېدو وړ دي چې له مور سره انگلستان ته سفر کړی د، لکه زموږ مور او پلار او ماشومان. له يوه مسلکي کس څخه مرسته غوښتل چې ستاسو له پاملرنې سره اړیکه ولري، لکه ډاکټر، کولای شي تاسو ته لارښوونه وکړي چې څه ډول مرسته به ستاسو له پاره ګټوره وي، او دا کار کولای د هغو سختو تجربو په مدیریت کې مرسته وکړي او سټرس را کم کړي.

له کوم خای څخه مرسته ترلاسه کولای شم؟

La main tendue / Die Dargebotene Hand: **143**

Hotline for psychiatric support: www.santepsy.ch

Psychosocial support in your canton: <http://www.psyurgence.ch/fr/contacts>

Your family doctor